

MANIFEST DIA INTERNACIONAL CONTRA L'LGTTBI-FÒBIA – 17 **DE MAIG DE 2020**

L'Observatori Contra l'Homofòbia porta 12 anys donant resposta a les discriminacions i agressions per motius d'orientació sexual, identitat i/o expressió de gènere. Aquestes continuen en tots els àmbits de la nostra vida social, i es per això que un any més ens fem ressò del Dia Internacional contra la LGTTBI-fòbia. Cal recordar que un dia com avui, del 1990, l'Organització Mundial de la Salut va eliminar l'homosexualitat de la llista de malalties mentals.

És cert que durant aquests 30 anys s'han fet progressos importants en la incorporació de la diversitat afectiva sexual i de gènere a nivell legal i social. Tanmateix el camí cap a la plena igualtat es visualitza encara llarg i costós. No en podem abaixar la guàrdia i hem d'estar amatents per fer valdre els drets LGTTBI i lluitar contra qualsevol forma de masclisme, de discriminació i violència que suposa l'LGTTBI-fòbia en totes les seves formes i en els escenaris on es pot produir.

És per això que reivindiquem que la nostra societat esdevingui un espai comunitari on la igualtat, la convivència i la diversitat siguin els seus fonaments. Una societat que inclou la diversitat en el seu sentit més ampli, on són ben vingudes, les persones de qualsevol edat, gènere, origen, amb diversitat funcional, sexoafectiva i/o d'altres interseccions que ens travessen, trencant així la visió heteronormativa i la concepció binarista de gènere.

Enguany, aquest 2020 estem vivint una de les situacions més difícils que com a societat hem hagut d'afrontar en les últimes dècades: l'estat d'emergència sanitària provocada per la progressió de la pandèmia del coronavirus. Aquesta crisi ha afectat moltes persones i famílies, deixant-les en posicions de precarietat i vulnerabilitat, entre elles, també, s'han accentuat problemàtiques i dificultats per al col·lectiu LGTTBI.

Tot i que en els darrers anys hem avançat juntes en matèria de garantia de drets, en gran part per l'impuls de la Llei 11/2014 i del treball del teixit associatiu de Catalunya i d'arreu de l'Estat espanyol, l'LGTTBI-fòbia continua molt present en els nostres carrers i en tots els àmbits de la nostra vida quotidiana, i ara agreujada per la situació de confinament. A continuació exposem les principals situacions que cal seguir abordant amb caràcter urgent entre diferents agents institucionals i socials:

EL DOBLE CONFINAMENT DELS INFANTS, ADOLESCENTS I JOVES LGTTBI

“He après a portar una doble vida. Viure aquí em passa factura diàriament, em reprimeixo, em tanco, i em sento malament amb mi mateix”. Aquest testimoni resumeix el que molts joves viuen en el tancament de l'armari, i que en les darreres setmanes s'ha accentuat amb la situació de confinament. Un doble confinament, el de l'emergència sanitària i el no poder expressar la seva orientació sexual i/o identitat de gènere. Un fingiment davant dels seus familiars, o companyes de convivència, una mentida per sobreviure. Situacions que agreugen l'estat anímic i emocional d'aquestes persones que no troben el reconeixement i el suport necessaris per part de les persones significatives del seu entorn, aliances que els permetin expressar obertament la seva diversitat afectiva, sexual i de gènere. Demanem a les administracions recursos que facilitin l'acompanyament psicosocial d'infants i adolescents que es troben en aquesta situació.

LA SITUACIÓ DE VULNERABILITAT DE LES PERSONES GRANS LGTBI

La pandèmia ha estat especialment virulenta en la població més gran de la nostra societat. En el cas de les persones LGTBI, el confinament pot agreujar la seva situació, en veure's sovint abocades a tornar a l'armari o a gestionar actituds LGTBI-fòbiques. Això esdevé un greu risc de "doble confinament" a les residències o centres socio-sanitaris.

“Ens sentim més sols” recollia un testimoni durant aquest confinament, que agreuja la vivència de soledat i rebuig, ja de per si prou freqüent a determinades edats. La soledat és un dels elements destacables i que impacta en el benestar psicosocial de les persones grans, també les que s'identifiquen com a LGTBI. No podem obviar aquesta situació i calen mesures eficients i efectives per a aquest col·lectiu doblement estigmatitzat i que el situa en una situació de vulnerabilitat notable.

PROU DE PATOLOGITZAR A LES PERSONES TRANS

La despatologització a les persones trans continua sent un element clau de la reivindicació del col·lectiu a diferents nivells, tant mèdic, legal com social. La transició té múltiples arestes i la transfòbia patida pot ser inassumible i inacceptable. Durant les darreres setmanes, a més, hi ha hagut persones trans que han hagut de conviure amb persones que no els tracten amb la seva identitat sentida, sense respectar l'autodeterminació en relació al gènere que tenim totes les persones.

Demanem recursos assistencials per a totes aquelles persones que hagin de conviure amb el mal tracte durant aquesta etapa de restriccions de moviment i demanem, a les administracions en general i a les autoritats sanitàries i policials en concret, que posin especial atenció en la defensa de totes les

accions que encaminin a una veritable diversitat afectiva sexual i de gènere, cal seguir fent pedagogia per a que s'entengui que els cossos poden ser diversos, plurals i no binaris i que el fet de no seguir el model heteronormatiu i cisgènere imposat pot abocar a patir serioses conseqüències.

Així mateix, la crisi actual ha agreujat una de les problemàtiques recurrents del col·lectiu trans, la seva situació d'atur, resulta doncs del tot imprescindible implementar polítiques sociolaborals dirigides a les persones trans. En aquest sentit, la intervenció s'ha de focalitzar en les empreses, organitzacions i/o administracions dotant-les de recursos per a la inserció sociolaboral.

LA PRECARIETAT DE LES PERSONES MIGRADES LGTBI

La població migrada també pateix les conseqüències de la pandèmia. La precarietat laboral i l'economia submergida són dos dels factors que causen més indefensió en les persones migrades i/o racialitzades. També la soledat, ja que moltes d'elles no compten amb una xarxa familiar o de recolzament que els pugui ajudar durant el confinament. Sovint les persones LGTBI originàries d'altres indrets d'arreu, han hagut de fugir per discriminació, han d'afrontar grans reptes al país d'acollida, estan pendents de regularitzar la seva situació o de la seva sol·licitud d'asil i no han pogut accedir encara a cap feina. Tot això les aboca a l'aïllament i la precarietat, fent-se palesa la necessitat urgent de recursos econòmics i suport social.

Les institucions han de facilitar recursos per a aquest col·lectiu que possibilitin la cobertura de les seves necessitats bàsiques, que agilitzin els tràmits administratius per a la concessió de permisos de residència i treball o asil. En definitiva que promoguin l'accés a una vida digna.

LES TREBALLADORES SEXUALS NO PODEN DEIXAR-SE ENRERE

El col·lectiu que exerceix el treball sexual sempre és un dels primers oblidats. És imprescindible recordar, que sempre han estat en les reivindicacions de lluita del col·lectiu LGTBI i que reben una violència institucional i social que les posiciona en una situació de vulnerabilitat intolerable. És necessari escoltar a les treballadores sexuals, tenir coneixement de la situació precària que el confinament ha agreujat, invertir recursos a les treballadores que exerceixen en via pública, o en espais tancats, elaborar programes de formació i d'inserció sociolaboral, i per suposat, detectar a les víctimes del tràfic d'éssers humans amb finalitat d'explotació sexual.

LES XARXES SOCIALS: CANAL OBERT PER L'ODI

Durant el confinament hem pogut observar com els discursos d'odi es propaguen pels mitjans que té i disposa. Com la vida pública s'ha reduït molt

considerablement, ens estem trobant missatges discriminatoris i de rebuig que es difonen per les xarxes socials i altres accessos d'internet. El discurs d'odi massa sovint promou, instiga o accentua la humiliació o menyspreu a persones LGTBI o al col·lectiu en general. En altres ocasions aquestes agressions verbals/escrites adopten formes com l'assetjament, el descrèdit o la desqualificació, la difusió d'estereotips negatius o l'estigmatització.

Hem de trobar les estratègies adequades per donar resposta als atacs difosos per les xarxes socials. Aquesta coordinació de forces hauria de basar-se en la construcció d'un discurs solidari i fratern amb perspectiva de gènere i de diversitat afectiva sexual. Contra l'odi, pedagogia. Tanmateix tampoc hem d'obviar que es pot denunciar, quan sigui possible, tota mostra d'intolerància o vulneració de drets.

RESPOSTA PER A LES SITUACIONS DE VIOLÈNCIA INTRAGÈNERE

Aquests dies, diferents agents socials alerten que la violència intragènere (violència dins de les parelles de persones del mateix gènere), s'està agreujant amb el confinament. Hem de prestar atenció a aquest fenomen. A l'actualitat poc se'n parla i els recursos continuen sent limitats. Existeix molta desinformació entre totes les operadores jurídiques. Hi ha ocasions que una agressió intragènere es gestionada com una agressió qualsevol, com una baralla, per exemple. Creiem que els casos existents de violència intragènere, durant el confinament sol·liciten més ajuda a la policia o a les entitats LGTBI perquè no tenen opció d'anar-se'n de casa per evitar les situacions de risc. Seria imprescindible el reconeixement del problema existent per tal d'aconseguir que es regulés legalment i possibilités l'abordatge assistencial necessari

CONTINUÏTAT EN ELS TRACTAMENTS MÈDICS NECESSARIS

S'ha de continuar garantint el tractament mèdic, psicosocial i la medicació a totes aquelles persones que conviuen amb el VIH i/o altres infermetats de transmissió sexual. Tanmateix, demanem compromís per a establir un efectiu pacte social contra el VIH, la sida i les diferents ITS que desplegui els recursos suficients de prevenció, detecció i intervenció.

RESPOSTA SOCIAL CONTRA L'EXTREMA DRETA

L'avenç de l'extrema dreta és una realitat que s'està produint al món. Estats Units, Brasil, Hongria, Itàlia o la mateixa Espanya, per posar alguns exemples, tenen representats polítics que afavoreixen polítiques antifeministes i LGTBIfòbiques. La seva activitat continua sent bel·ligerant durant el confinament, sent el col·lectiu LGTBI un dels destinataris dels seus discursos.

El moviment LGTBI ha de ser un actiu contra els discursos i les pràctiques que promouen odi i ha d'establir aliança amb altres col·lectius socials per fer front al feixisme. A l'extrema dreta no s'hi ignora, es dona resposta!

LES CURES EN EL CENTRE DE LA VIDA SOCIAL

Finalment, exigim a les administracions que la capacitat d'acció governamental i les seves polítiques es basin en la solidaritat, l'empatia, el suport emocional i la convivències entre totes i per a totes. Això serà més que necessari en els escenaris futurs que ens trobarem. La ciutadania ja estem demostrant com n'és de crucial posar al centre la vida de les persones, en aquests moments difícils. La pandèmia no pot deixar ningú enrere, no s'ha de caure en individualismes i egoïsmes. Els recursos han de dirigir-se prioritàriament a les persones que tinguin situacions de major vulnerabilitat i tant l'acció ciutadana com les institucions han de vetllar per una resposta col·lectiva. La situació excepcional viscuda d'alarma i confinament han desvelat mancances i errades de la nostra societat i ha agreujat patiment en moltes persones LGTBI. Tanmateix ens han permès redescobrir alguns dels camins per a seguir avançant: acció conjunta, incorporació de la diversitat, perspectiva interseccional i solidaritat.

PER UNES POLÍTIQUES PÚBLIQUES LGTBI EFECTIVES

Les polítiques LGTBI, conjuntament amb les feministes, han de ser un eix central de les polítiques de qualsevol administració. Actualment, volem agrair els esforços dels Ajuntaments que estan creant en la seva infraestructura governamental regidories i/o àrees específiques per cobrir les demandes del col·lectiu LGTBI. El municipalisme és una mirada necessària que apropa les polítiques a la ciutadania.

Tanmateix, la Llei 11/2014 per a garantir els drets de les persones LGTBI continua sense ésser implementada en la seva totalitat. En el dia internacional contra l'LGTBI-fòbia tornem a exigir al Govern de la Generalitat l'aprovació del decret del procediment regulador del règim sancionador previst a la llei, i de la creació de l'organisme coordinador de polítiques LGTBI per a una major efectivitat en la implementació i seguiment de totes les mesures pedagògiques en els diferents àmbits que recull la Llei per a una veritable transformació social, traslladant la feina tècnica realitzada i per realitzar a unes polítiques públiques LGTBI efectives, tot seguint les recomanacions que el Síndic de Greuges ha elaborat en diverses ocasions.

A nivell de l'Estat espanyol, exigim que en aquesta legislatura, s'aprovin dues lleis paraigües treballades pel conjunt del moviment LGTBI i que també s'encaminen per ser un instrument de transformació social, com són les denominades Llei LGTBI estatal i Llei trans estatal.

No volem finalitzar sense tornar a recordar que l'LGTBI-fòbia i el masclisme continua estant entre nosaltres, en els nostres carrers, fa uns dies ens espantava l'agressió a una dona trans a la ciutat de Benidorm per part de la policia, i que ha estat la darrera situació viral en el conjunt de l'estat. Estem per això, per donar resposta cada dia a situacions que volen trepitjar-nos la dignitat, però ara i sempre tornem a dir amb veu ben alta que **CAP AGRESSIÓ SENSE RESPOSTA!**